

**ECUMENISMUL
ÎN ÎNTREBĂRI ȘI RĂSPUNSURI,
PE ÎNȚELESUL TUTUROR**

Conon Monahul

www.mirem.ro

Mulțumim

**Prea Cucernicului Părinte Theodoros
Zisis, distins profesor al Facultății
de Teologie Ortodoxă din Tesalonic,
pentru bunăvoința de a ne acorda
dreptul și binecuvântarea publicării
acestei lucrări apologetice, spre
slava Bisericii Ortodoxe de
pretutindeni.**

ECUMENISMUL

ÎN ÎNTREBĂRI ȘI RĂSPUNSURI

Ce este ecumenismul?

Ecumenismul este adunarea tuturor credințelor, religiilor, confesiunilor, spiritualităților, așa ziselor "Biserici" și ale tuturor ereziilor blestemate, afurisite și anatemizate (pentru rătăcirile diavolești și pierzătoare de mântuire) de Apostolii și Sfinții Bisericii din vremea lui Hristos și pînă astăzi. Sfântul Iustin Popovici ne spune că: *"Ecumenismul este numele comun al pseudo-creștinismului, al mincinoaselor «biserici» din Occident."*

Ecumenismul este adunare, împăcare, conciliere și reconciliere, unire și unitate împotriva și în afara adevărului și dreptății, împotriva Evangheliei și Bisericii, împotriva a Însuși Mîntuitorului Iisus Hristos, singurul Adevăr întrupat, venit în lume.

Este ecumenismul religie?

Nu este și nici nu poate fi, deoarece scopurile și înfăptuirile sale sînt cetățenești, sociale, urmărind realizări pămîntești, precum: libertate, dreptate, egalitate, respect, bunăstare, progres, conciliere, armonie, reconciliere, o "Europă unită", din care să dispară "războaiele religioase, războaiele de cucerire, rasismul, antisemitismul, crima în masă"; militînd pentru "combaterea sărăciei", "stoparea șomajului", "înlăturarea discriminărilor" etc.

Acestea sînt năzuințe omenești ce nu au nimic în comun cu cele duhovnicești ale Evangheliei, ale Sfinților Părinți, ale Bisericii, ale Mînturitorului Hristos.

Ce dorește ecumenismul (și odată cu el, toți episcopii, preoții, duhovnicii și teologii ecumeniști) de la Hristos?

1. Să mintă, spunînd că nu (numai) El este Însuși Dumnezeu, ci (și) alții: Jupiter, Zeus, Wotan, Manitu, Osiris, Buddha, Allah, Adonai, Baal etc.
2. Să mintă, spunînd că toți se vor mîntui, că nu există rai și iad (fericire veșnică și chinuri

veșnice), adevăr și minciună, bine și rău, fapte bune și fapte rele (făcându-le relative).

3. Să mintă spunând că nu există dreaptă-credință și false credințe, ortodocși și eretici, păgâni, apostatați, că nu există sfinți nici păcătoși.

4. Să mintă spunând că unde e "pace", "dragoste", "comuniune", "reconciliere", "toleranță", "egalitate", "integrare", "libertate", nu mai e nevoie de dreapta-credință ortodoxă.

5. Să mintă, spunând că e destul să fii: "credincios", "religios", "spiritual", "mistic", "iluminat", "inițiat", "evoluat" etc., pentru a te mîntui.

6. Să mintă, spunând că "în numele Dumnezeului creștin" unii se închină la totemuri și pietre, ghicesc și descîntă, vorbesc cu morți și cheamă duhuri, iar alții, în numele aceluiași Dumnezeu rostesc mantră și beau urină, pasc iarbă și se reîncarnează, jertfesc zeilor, șoptesc vînturilor.

7. Să mintă, spunând că poți să o duci cît vrei în beții și curvii, chiolhanuri, chiuieli și dezmațuri dar, dacă ești "om bun" și "de treabă", "cuminte" și "la locul tău" nu (mai) contează ce credință ai, cui te închini, unde te închini, nici dacă lupți cu plăcerile tale pătimăse și cu dracii, că oricum te

vei mîntui, fiindcă "nu superi pe nimeni".

8. Să mintă spunînd că nu există: un singur Botez, o singură Cununie, o singură rînduială mîntuitoare a înmormîntării, un singur altar, o singură preoție, o singură Liturghie, o singură slujire singurului Dumnezeu în Treime lăudat, toate săvîrșite în singura Biserică Apostolică și dumnezeiască: Biserica Ortodoxă.

9. Să mintă, spunînd că seriozitatea, corectitudinea, punctualitatea, disciplina, onoarea, pedanteria, onestitatea, sinceritatea, respectul, amabilitatea, jovialitatea, rigurozitatea, cinstea, munca, hărnicia sînt trăsături ale dreptei-credințe, putînd înlocui smerenia, răbdarea, frica și dragostea de Dumnezeu, părerea de rău pentru păcatele săvîrșite, rugăciunea, lacrimile și alte fapte duhovnicești.

10. Să mintă, spunînd că te poți împărtăși din orice potir, la oricare slujitor al oricărui altar, din oricare "biserică".

11. Să mintă, spunînd că poți sluji și te poți ruga la un loc cu: vraci, descîntători, fermecători, ghicitori, magicieni, tămăduitori, radiesteziști, ocultști, bioenergeticieni, alchimiști, astrologi,

teosofi, spiritiști, șamani, sataniști, atei, guru, imami, rabini, pastori, popi catolici etc., pretinzând că rămîi totuși "curat" ortodox față de Hristos.

12. Să mintă, spunînd că adevărul și mîntuirea nu sînt (doar) în Sfînta Evanghelie și Scrierile Sfinților, ci (și) în scrierile tuturor credințelor, "religiilor", "confesiunilor" și "biseriilor".

13. Să mintă, spunînd că nu există "confesiuni", "culte" și "Biserici" fără mîntuire; că adevărul și mîntuirea nu vin (doar) de la Hristos, ci (și) de la toți zeii pe care oamni (chir și ortodocșii) îi numesc "dumnezeu", și din "biseriile" care, deși nu sînt biserici, ei le le poreclesc "biserică".

De ce nu se închină ecumenismul (numai) lui Hristos?

1. Fiindcă nu crede (precum toți evreii) că Hristos e Dumnezeu, ci doar Prooroc, ba chiar demagog și impostor.

2. Căci, dacă s-ar ruga și închina doar lui Hristos, ar recunoaște faptul că doar El e singurul

Dumnezeu adevărat, vădind astfel toate credințele de rătăcire, minciună, înșelare.

3. Deoarece, slujind doar pe Hristos, ecumenismul ar fi condamnat la sinucidere, aruncînd toate credințele și "bisericele" cu toți dumnezeii lor în șomaj, sortindu-le dispariției.

4. Nu se închină lui Hristos, știind că, de nu ar acorda tuturor dumnezeilor aceeași cinste, ar arăta că numai Ortodoxia cunoaște, cinstește și slujește pe unicul Dumnezeu adevărat (ceea se împotrivesc minciunilor ecumeniste), și totodată ar deranja toate celelalte religii ale pămîntului, care, supărîndu-se, întîi s-ar retrage din "mișcarea ecumenică" (de fapt ecumenistă), iar apoi s-ar pune împotriva ei, primejduindu-i existența.

Ce înseamnă "ecumenist"?

1. Mondialist, universalist, internaționalist, globalist - apostat și eretic.

2. Persoană al cărei scop este împrăștierea ereziilor în toată lumea.

3. Expert în răspîndirea hulelor împotriva lui

Hristos, a Bisericii și a Sfinților pe tot globul, făcînd din amăgirile tuturor "credițelor", "religiilor", "cultelor", "confesiunilor", "spiritualităților" și "bisericeilor" înșelate și înșelătoare normă și valoare universală, spunînd tuturor că toți rostesc adevărul, toți au dreptate, ori că nimeni nu spune adevărul, că nimeni nu are dreptate.

4. Persoană care dorește ca adunarea tuturor religiilor, "ecumenismul" să (ne) aducă o dictatură religioasă peste toată suflarea și peste toate țările.

5. "Luptător împotriva Ortodoxiei", "ortodox împotriva Ortodoxiei", "ortodox-neortodox".

6. Om pentru care nu contează adevărul ori înșelarea "crediței", "religiei", "bisericii" de care aparține, ci singurul fapt important pentru el e să fie (să fim) adunați toți la un loc: vrăjitori, magi, descîntători, șarlatani, nebuni, înșelați, ocultişti, vraci, preoți, șamani, vindecători, iluminați, guru, maestri, închinători la zei și ape, la pietre și fulgere, papi, rabini, muftii, imami, episcopi, patriarhi etc., un ghiveci de superstiții, "credițe" și "credincioși", strînse și stăpînite de o babilonică grupare numită "Mișcare ecumenică".

Este ecumenistă Ortodoxia?

1. Nu, fiindcă dacă ar fi ecumenistă și-ar îndrepta atenția și eforturile înspre lumea aceasta, căutând și așteptând adevărul, dreptatea și mântuirea nu de la Hristos, ci de la oameni.

2. Nu, fiindcă țelul Ortodoxiei nu este "ecumenicul", "ecumenismul", "ecumenicitatea", adică acapararea tuturor națiilor și religiilor într-o religie universală, și nici autouniversalizarea răspîndită prin planuri și strategii omenești; ci lucrarea ei este mântuirea omului, (nu a țărilor și națiilor) în Iisus Hristos.

Ce înseamnă "ecumenic"?

"Universal", "peste toată lumea", "deasupra tuturor".

Este "ecumenică" Ortodoxia?

1. Da, este, pentru că precum Stăpînul ei Iisus Hristos este Biruitor și Mîntuitor peste toată lumea văzută și nevăzută, la fel și Biserica e

deasupra tuturor, în afara oricăror năzuințe pămîntești, adică universală, ecumenică.

2. Este "ecumenică" (universală), precum "ecumenic", "universal" este Însuși Iisus Hristos.

3. Este "ecumenică", însă fără a fi "ecumenistă".

4. Este "ecumenică", fiindcă atît ea, cît și lucrarea, puterea, harul, sfințenia și mîntuirea oferite omului de către Ortodoxie nu sînt din (și prin) lumea aceasta, nu sînt de la oameni, ci de la Hristos Dumnezeu și Om.

5. Este "ecumenică", fiindcă lucrările ei nu sînt dobîndite prin: știință, studii, experiențe, observații, antrenament, tehnici, exerciții, talent ori pricepere, ci Duhul Sfînt este cel ce lucrează și dă viață Ortodoxiei.

Cum poate un ortodox să devină ecumenist?

1. Crezînd că toate "religiile" și "bisericele" sînt bune, drepte adevărate.

2. Crezînd că toți "dumnezeii" sînt Dumnezeu, că toate "credințele" și "confesiunile" se închină, se

roagă și cinstesc același Dumnezeu căruia ne închinăm (și) noi, ortodocșii, ei însă numindu-l cu nume diferit, fiecare pe limba lui.

3. Ajungînd să fie atras nu de dreptatea și adevărul credinței, ci de lucrarea universalizării, de rîvna și ofensiva către globalizare, de dorința de a înfăptui o credință democratică, pe toate gusturile, peste și pentru toți.

4. Nutrind credința umanist-pietistă că nu există decît mîntuire: că Dumnezeu, milostiv fiind, îi va mîntui pe toți, că doar toți au crezut, toți s-au rugat, toți au postit, toți au făcut bine, toți sînt buni; că, în nesfîrșita-I bunătate, Dumnezeu nu va avea curajul și răutatea să fie (și) drept, că - pasămite - Hristos "nu gîndește eclesiastic, bisericește, instituțional, după mintea preoților", și nu va judeca lumea "după dogme, canoane și norme".

5. Că important e să ai "inimă bună, să fii bun la suflet", trecînd peste dreapta-credință, care, în opinia ortodoxului ecumenist, e doar "treabă popească", "convenționalism rigid și absurd".

Are nevoie Ortodoxia de ecumenism? Trebuie să fie ecumenistă?

1. Precum ecumenismul nu are nevoie de Ortodoxie, nici Ortodoxia nu are nevoie de ecumenism.

2. Ecumenismul își ia sarcina de a populariza pe întinsul pământului toate religiile. Ortodoxia nu simte nevoia să fie popularizată (prezentată lumii); întâi pentru că nu acesta e scopul ei, apoi pentru că este deja popularizată de două mii de ani de Însuși Hristos, și prin Hristos de către Apostoli, Mucenici, Sfinți, care cu sângele lor au sfințit-o.

3. Ortodoxia are nevoie (doar) de Hristos, nu (și) de ecumenism. Dacă ar avea nevoie de ecumenism, ar putea fi bănuită că, atîta timp cît nu a existat ecumenismul, Ortodoxia nu a fost "curată", "întreagă", "deplină", "dumnezeiască"; că nu a fost în afara oricăror constrîngerii și mai presus de toată stricăciunea și întinarea, ci, dimpotrivă, abia ecumenismul (apărut sub ani) a "salvat-o" de cele pomenite, iar nu Hristos (Cel fără de ani), Dumnezeu din veșnicie.

4. Dacă Ortodoxia are nevoie de ecumenism, să

înceteze: a se închina (doar) lui Hristos; a se ruga (doar) lui Hristos; a sluji și liturghisi (doar) în numele lui Hristos; a răbda (doar) în Hristos; a crede (doar) în Hristos; a se mîntui (doar) în Hristos; ci (și) în numele "dumnezeilor" tuturor "bisericii" și "credițelor", în numele "mişcării ecumenice" (ecumeniste).

5. Nu are nevoie de ecumenism, fiindcă avînd în sine tot adevărul și toată dreptatea, care e Însuși Hristos, nu (mai) caută alt "adevăr" și altă "dreptate".

6. Nu are nevoie de Ecumenism, deoarece o astfel de nevoie (nevoia de a te închina la mai mulți dumnezei) nu se justifică dogmatic, canonic, teologic în fața lui Hristos, a Apostolilor, a Mucenicilor, a Evangheliei.

Ne poate mîntui Hristos fără Ecumenism, sau e condiționat de Ecumenism?

1. Da, fiindcă El e (singurul) Dumnezeu Ortodoxiei, nu Ecumenismul.

2. Da, fiindcă în numele Lui ne botezăm, ne cununăm, ne înmormîntăm, iar nu în numele Ecumenismului.

3. Da, fiindcă El a făcut lumea, nu Ecumenismul.

4. Da, fiindcă El va judeca atît Ortodoxia, cît și Ecumenismul și întreaga lume, iar nu Ecumenismul.

Cînd este un arhiereu ortodox (treaptă ce desemnează pe episcop, mitropolit, patriarh) împotriva Ortodoxiei, adică ecumenist?

1. Cînd, în loc să arate credincioșilor și necredincioșilor (public și în taină) că toate credințele, spiritualitățile, cultele, confesiunile, religiile și așa-zisele "biserici" sînt mincinoase, false, viclene și înșelătoare, el, dimpotrivă, participă la întruniri, conferințe și programe socio-culturale, încheind tratate și alianțe, căutînd să cîștige simpatii și laude lingușitoare din partea ereticilor, iar nu a lui Hristos.

2. Cînd crede și spune (public ori în taină) că adevărul, dragostea, dreptatea (adică Hristos-Dumnezeu) e în toate credințele, religiile, și "bisericile", nu (doar) în Biserica Ortodoxă.

3. Cînd crede și spune (public ori în taină) că "biserici" sînt mai multe, numindu-le "părți ale

întregului", "ramificații ale adevărului", "rudenii spirituale", "surori ale Ortodoxiei", care Ortodoxie nu ar fi altceva decît o părțică a "marii biserici universale" (de fapt adunare babilonică fără adevăr a tuturor credințelor și vrăjitoriilor sub un singur drapel), ce încă nu ar exista, dar crește, se dezvoltă, "evoluează" în timp și se desăvîrșește în viitor.

Cînd e bine și necesar a mostra pe episcop, pe preot, pe duhovnic, a nu mai participa la slujbele lor și nici a te mai împărtăși din mîna lor? Cînd trebuie schimbat duhovnicul ori sfătuitorul părut-ortodox?

1. Cînd episcopul, preotul ori duhovnicul se roagă, slujește, liturghisește și se împărtășește la un loc cu slujitorii altor culte: catolici, greco-catolici, armeni, copti (egipteni), protestanți (luterani și calvini), anglicani, neo-protestanți (baptiști, adventiști, evangheliști), și alți sectanți (penticostali, iehoviști) apostatați, ecumeniști.

2. Cînd și tu, ca simplu ortodox, ești invitat / obligat să participi (și eventual să te împărtășești) la împreună slujirea cu ereticii, bine știind în cugetul tău că aceste slujiri sînt împotriva

Sfinților Bisericii lui Hristos – chiar amenințat fiind cu blestem, afurisire și anatemă.

3. Când vei vedea ori vei auzi că episcopul, preotul ori duhovnicul aduce în biserică așa-zisi preoți /preotese, episcopi / episcopese ori alte oficialități eretice - profesori, pedagogi, educatori, instructori – catolici, greco-catolici etc., pentru a propovădui, a predica, a boteza, a cununa, a înmormînta, a săvârși orice altă ceremonie ecumenistă (căci "slujbe" nu au).

4. Când episcopul, preotul, duhovnicul merge el însuși în capiștile (lăcașurile) lor, pentru a predica, a propovădui, a boteza, a cununa, a înmormînta după rînduielei ortodoxe ori neortodoxe, dovedind astfel că este ecumenist.

Cum arată un episcop ecumenist? Dar un preot, ori un duhovnic ecumenist?

După veșminte – de regulă îmbrăcat ca orice arhieru ori preot ortodox; după înfățișare – burghez prosper, bine hrănit și stătut, deseori tuns și cu barbă de artist; instruit, cărturar; ușor libertin, uneori "boem"; convins umanist și nițel filantrop: mare ctitor de spitale, azile, instituții culturale; participant la întruniri, conferințe și

simpozioane, în care nimic nu se pomenește de Hristos, pătimire, mucenicie, dreapta-credință, evitînd cu grijă subiecte precum: erezie, apostazie, păgînism, materialism, sincretism, laicism, globalism, liberalism, sionism, iudaism, comunism, "noua eră", masonerie; totdeauna absolvent a două-trei facultăți, doctorand sau doctor al unei universități occidentale (Franța, Germania, Anglia, Italia, Elveția).

Cum vorbește un episcop, preot, duhovnic, profesor, teolog, vag ortodox, însă clar ecumenist? Care-i sînt expresiile preferate în limbajul zilnic?

Grăirea-i este moale, sensibilă, grijulie, presărată cu exagerată căldură și vizibilă prefăcătorie, uneori dimpotrivă - limbaj de cancelarie, prompt și funcționăresc, rece și expeditiv; în predici - pacific și lacrimogen, implorator și înduioșător, chiar slugarnic. Totdeauna neutru, dar trădat de o supunere superstițioasă față de oficialități (religioase și politice), venerînd tot ce înseamnă mărire, putere, legislație, ordin și ordine chiar dacă prin acestea se aduc prejudicii Bisericii lui Hristos).

Cum se comportă un episcop, preot, duhovnic ecumenist?

1. Evită cu îndârjire poporul, mulțimile și orice adunare unde ar trebui să dea lămuriri publice despre erezia ecumenistă, despre valabilitatea dogmelor ortodoxe astăzi, despre actualitatea și aplicarea canoanelor Sfinților, despre înnoiri și schimbări în Ortodoxie, despre inovațiile eretice din învățămîntul teologic, seminarii și facultăți, și despre noua legislație internă a Bisericii.

2. Inițiază programe de "înfrățiri" cu diferite culte (erezii), organizează vizite și tabere ecumeniste în așezăminte sociale din Apus; relații de prietenie și ajutorare cu "societăți", "frăți" și "fundații" cu nume obscure, în care nu se pomenește nimic de Hristos și dreapta credință, ci doar de pace, conciliere, "conviețuire", "egalitate", "fraternitate" etc., idealuri omenești în care nu se caută mîntuirea.

3. Se ferește de răspunsuri clare și curajoase pentru apărarea Ortodoxiei, ce ar supăra pe eretici și ar îmbărbăta pe ortodocși.

4. Nu crede în infailibilitatea (negrșelnicia) Bisericii, nici în sfințenia Sfinților, numindu-i

"extremiști", "habotnici", "fanatici", "cuprinși de delir mistic".

5. Promovează înnoiri în Biserică, laicizând (umanizând): slujbele, predicile, scrierile, pictura, portul și graiul monahilor; modernizând mănăstirile prin tehnică și industrie, aducătoare de trândăvie, confort, negrijă și împrăștiere, adică ucid viețuirea călugărească.

E bine și normal să ai duhovnic ecumenist? Te poate învăța el dreapta-credință, fără de care nu te poți mîntui?

1. Duhovnicul-ecumenist este cea mai mare primejdie pentru creștinul sincer și neștiutor. Duhovnicul-ecumenist (ortodox numai prin faptul că e botezat și preoțit în Biserică) nu poate arăta nimănui calea drepte-credințe (cea care înlăzură dreptatea oricărei mincinoase credințe), pentru că prin alipirea sa de ecumenism a căzut în erezie, lepădându-se deci de Hristos, fiind astfel blestemat de Sfinții Părinți și scos în afara Bisericii, chiar dacă mai-marii Bisericii (mulți dintre ei tot ecumeniști) nu i-au luat preoția caterisindu-l.

2. Duhovnicul ecumenist, fiind egal în rătăcire și apostazie atât cu ereticii, cât și cu păgînii, e cu adevărat dușman al Sfinților și al Bisericii, vrăjmaș al lui Hristos și al oricărui ortodox doritor de mîntuire. În consecință, a avea duhovnic ecumenist e tot una cu a te lepăda de Hristos.

Cum cunoști că ai duhovnic ecumenist?

1. Prin faptul că nu-ți vorbește deloc (sau doar rareori și vag) de viețuirea Sfinților Bisericii, neîndemnîndu-te să mergi pe urmele lor, evitînd să vorbească despre mîntuirea prin pocăință, curaj, suferință, pătimire, mucenicie, cruce și moarte pentru credința ortodoxă.

2. Nu-ți pomenește nimic despre: apostazi, eretici, atei, păgîni, hulitori și lepădați de Biserică, anateme, blesteme și afurisenii date de Sfinții Părinți tuturor "confesiunilor", "cultelor", "credințelor" și "bisericii" cu tot cu întemeietorii lor ucigași de mucenici, astăzi înfrățiți cu arhieriei ziși ortodocși.

3. Prin faptul că nu-ți arată ce este dreapta-credință, cum să aperi dreapta-credință; nu-ți

vorbește despre dușmanii Bisericii, ci dimpotrivă, biruit de trai bun și viață lungă, spune că totul e "bine și frumos", iar Biserica are numai "prieteni".

4. Când vezi că leagă prietenii cu slujitori și credincioși ai altor "culte", admirându-le "ritualurile", "pregătirea", "cultura", "seriozitatea", "educația", "rigoarea", "corectitudinea", "hărnicia", "emanciparea" etc., virtuți omenești netrebuincioase ortodocșilor pentru a se mîntui, ci proprii ereticilor și păgînilor.

5. Nu discută niciodată la spovedanie despre ecumenism, ori îl tratează îngăduitor, afirmînd că ecumenismul nu poate fi o primejdie adevărată pentru Biserică, ba uneori laudîndu-i încîntat și fără ezitări "binefacerile" pacifiste.

Poate fi omul ecumenist și ortodox totodată? Dar ecumenistul e și ortodox?

1. Nu, fiindcă ortodoxul, pentru a se mîntui, are nevoie doar de Tainele Bisericii lui Hristos (începînd cu botezul, și rămîinînd în dreapta-credință).

2. Nu, pentru că ortodoxul își poate păstra ortodoxia doar într-un singur fel: cinstind un singur Hristos, o singură Născătoare de Dumnezeu, o singură Sfântă Treime, o singură Cruce, o singură Biserică, sfințenie, mucenicie, mântuire, iar nu mai mulți "cristoși", nu mai multe "treimi", "cruci", "mucenicii", "sfințenii", "biserici" și "mântuiri", ale vreunor "culte" și "confesiuni" cum mint ecumeniștii.

3. Nu, pentru că nu există nici un îndemn lăsat nouă de Hristos și de Apostoli în Sfânta Evanghelie, nici din partea Sfinților, în scrierile Bisericii, că pentru a ne sfinți și mântui trebuie să fim nu doar ortodocși, ci și ecumeniști.

Este ecumenismul păcat cu adevărat?

1. Este păcat foarte grav, fiindcă hulește și leapădă tot adevărul arătat de Hristos oamenilor.

2. Este păcat împotriva Duhului Sfânt, prin Care vine tot adevărul.

3. Este păcat împotriva Bisericii lui Hristos, Cel ce e însuși Adevărul, pe Care ecumeniștii, în înșelarea lor nu-L pot primi.

4. Ecumenismul este păcat pentru că minte nații și popoare, îndemnându-le să creadă că toți "dumnezeii" sînt Dumnezeu, toate templele, capiștile, moscheile, sinagogile și lăcașele "confesiunilor" sînt "biserici" ale "unuia și aceluiași dumnezeu", că toate "ceremoniile" cultelor și "ritualurile" închinătorilor la idoli și stele sînt "slujbe" deopotrivă cinstitoare de Dumnezeu, precum Sfînta Liturghie în numele lui Hristos, adevăratul Dumnezeu, săvîrșită.

5. Ecumenismul este păcat, pentru că aduce îndoială în mințile ortodocșilor, față de propria Biserică în care s-au botezat, cununat, înmormîntat strămoșii lor și ei înșiși, rătăcindu-i de la singura cale a mîntuirii, Ortodoxia, întîi pe ei, ortodocșii, cît și pe cei ce încă nu sînt ortodocși.

Ce urmărește ecumenismul?

1. Ca nimeni să nu mai afle adevărul, nici ortodocșii, nici neortodocșii, nimeni să nu se mai roage și nici să se închine (doar) lui Hristos, singurul Dumnezeu.

2. Ca nimeni să nu (mai) fie (doar) ortodox, și să-și mîntuiască sufletul.

3. Să nu mai fie ortodocși în Hristos, mănăstiri în Hristos, călugări în Hristos, preoți în Hristos, episcopi în Hristos, duhovnici în Hristos, sfinți în Hristos, altare în Hristos; ci doar "instituții religioase", purtînd (încă) aceleași denumiri, împreună cu cetățeni în rase, porecliți cu aceleași nume, viețuind însă împotriva duhului ortodox al preoției, al duhovniciei, al călugăriei, al sfințeniei, al Ortodoxiei, într-un cuvînt, împotriva Bisericii lui Hristos, fără a bănuși cît de puțin ceva din toate acestea, nici poporul, nici călugării, nici arhierii.

4. Ecumenismul urmărește înfăptuirea celei mai cumplite căderi de la Iuda și pînă în zilele noastre: căderea Bisericii Ortodoxe în erezie și apostazie; lepădarea credincioșilor, a călugărilor, a preoților, a episcopilor, a patriarhilor și a întregii Biserici de Însuși Hristos-Dumnezeu, lepădare proorocită de Sfinții Părinți.

Îndeamnă ecumenismul pe păgâni, pe eretici, pe apostatați să treacă la dreapta-credință ortodoxă?

1. Nu îndeamnă, fiindcă el însuși nu crede și nu se închină doar Sfintei Treimi.

2. Nu îndeamnă, fiindcă ecumenismul nu acceptă că în fața lui Hristos toți cei nebotezați în Biserica Ortodoxă - singura care, prin rămânerea în Adevăr, este păstrătoare a Sfintelor Taine - sînt păgâni, eretici, apostatați, adică fără Dumnezeu.

3. Nu îndeamnă, fiindcă ecumenismul nu crede în viața de după moarte, în viața veșnică, în dreapta și Înfricoșătoarea Judecată a lui Hristos, în iad și mîntuire.

4. Nu îndeamnă, fiindcă cea mai mare primejdie pentru ecumenism este chiar Ortodoxia, pentru că îl cinstește ca Dumnezeu doar pe Hristos.

5. Nu îndeamnă, fiindcă scopul nemărturisit al ecumenismului este distrugerea și dispariția desăvîrșită a Ortodoxiei.

De ce sînt ortodocși-ecumeniști?

1. Fiindcă aceștia nu cunosc nimic (ori vag și puțin) despre Credința Ortodoxă.

2. Fiindcă nu știu și nu cred că această credință, pe care azi o cinstim, vine de la Apostoli; că Apostolii ne-au lăsat-o, și nu alții; că ne-au lăsat-o numai nouă, doar prin întemeierea și rînduiala Bisericii, neîntemeind alte "Biserici" și nici dînd aceleași legi ale Ortodoxiei și altor "religii", "confesiuni" și "Biserici", spre haos și confuzie. (vezi Pogorîrea Sfîntului Duh)

3. Fiindcă ei pun mai presus de Hristos-Dumnezeu (pentru Care, de e nevoie, îți riști liniștea, chiar împreună-viețuirea cu cei din jur): "pacea", "armonia", "reconcilierea", "progresul", "democrația", "unitatea" etc., teorii (după care aleargă și păgînii) care deși nu mîntuiesc, îndeamnă la "luptă" și "jertfe".

4. Fiindcă ei nu cunosc nimic despre viețile Sfinților, nu știu cît de mult, cum și cu cine au luptat Mucenicii pentru apărarea Ortodoxiei, nu știu că Mucenicii cu însuși sîngele lor au pecetluit această Ortodoxie de care astăzi ne lepădăm.

5. Fiindcă duhul Europei umaniste, hulitoare de Hristos și de Ortodoxie, îi încântă mai mult decât Crucea Mântuitorului, dătătoare de chinuri și moarte, fără de care nimeni nu poate rămîne în duhul viețuirii ortodoxe.

6. Fiindcă din bunăvoință civică nu cred (numai) în Hristos și nici că doar El este (și) Dumnezeu.

7. Fiindcă se tem de părerile și disprețul "majorității" ("ortodoxe" și neortodoxe), de ofensarea oficialităților ("ortodoxe" și neortodoxe, civile și bisericești) și de greaua cruce a răbdării bațjocurii și ocărilor: "extremist", "fanatic", "fundamentalist", "oportunist", "rigid", "lipsit de orizont", "înăcrit", "îmbîcsit" etc.

Ce (ne) spun ecumeniștii-ortodocși despre secte, erezii, apostatați și păgîni?

1. În primul rînd, după vicleana și mincinoasa tîlcuire, sectele sînt numite "biserici", ereziile - "culte", ereșicii - "membri ai altor confesiuni", apostatații - "liber cugetători", iar păgîinii sînt "credincioși ai altor religii"; ecumeniștii-ortodocși făcîndu-se astfel vrăjmași ai Sfinșilor, care nu au greșit cînd, pe cei pomeniți, i-au numit după

firea, chipul și faptele lor: **lepădați**.

2. Nu vei auzi din gura ecumeniștilor-ortodocși deloc (ori strâmb tâlcuite) cuvintele: sectă, erezie, eretici, apostatați, păgâni, hulitori ai Bisericii, lepădați de Hristos, cădere din har, adevăr etc., ci referirile la cele pomenite sînt prefăcute, înlocuite și atenuate.

3. Ecumeniștii-ortodocși (ne) spun că și sectele au "adevărul"; că și ereticii au pe "Cristos"; că și apostatații "se mîntuiesc"; că și păgînii sînt "ortodocși" (adică "drept-credincioși); că "ortodocși" sînt și vrăjitorii, și descîntătorii, și spiritiștii, și ocultiștii, și sataniștii, și toți înșelații.

Ce (ne) spune Ecumenismul despre Biserică? Dar despre Tainele Bisericii?

1. Spune că "Biserică" încă nu există în sens deplin și adevărat, ca fiind deja una de la Hristos și pînă astăzi.

2. Că ar fi (totuși) o "Biserică" (abstractă, nevăzută, neînchegată) împrăștiată în ramuri, frînturi, bucăți - adică toate sectele și ereziile existente, numite "Biserici" și "culte".

3. Că abia atunci cînd toate aceste risipiri, la un loc adunate (fiecare cu credința și adevărul ei, credințe și adevăruri diferite, potrivnice unul altuia) vor forma o uniune, se va alcătui "adevărata Biserică", pînă atunci Ortodoxia rămînînd o simplă mlădiță, singuratică, pierdută, aruncată, rătăcind după un "adevăr" pe care "nu-l are", nici "nu-l cunoaște", căutînd un "Dumnezeu" pe Care nu l-a avut vreodată, pentru că nici nu l-a găsit.

4. Că singurul și adevăratul criteriu după care poți spune că Biserica este sau nu este într-adevăr "Biserică" e "grămada", "adunarea", "unirea" și "unitatea", neavînd importanță cum și cui te închini, ci doar să fi la un loc cu toți, să nu fii separat de nimeni. Așa stînd lucrurile, înțelegem întîi că Hristos n-a făcut (deja) nici o Biserică, El nefiind în stare, ci oamenii o vor face, prin unirea tuturor adunărilor și grupărilor lor. Mai înțelegem că noi, ortodocșii, sîntem în minciună, greșeală și înșelare cînd credem că Biserica există deja, întemeiată de Însuși Dumnezeu cel adevărat, Iisus Hristos, și că aceasta e Biserica Ortodoxă.

Este Ecumenismul "religie", "cult", "confesiune", "biserică"?

1. Nu este (nici nu poate fi) nimic din toate acestea, fiindcă e a-religios, anti-bisericesc, cu desăvârșire ateu.

2. Nu este, fiindcă interesul lui e cetățenesc, social: scopul de a aduna, organiza și a conduce toate religiile și cultele sub o singură putere mondială: Consiliul Mondial al Bisericilor.

3. Nu este, fiindcă nu are un cult religios propriu; nici lăcaș ori altar al Ecumenismului; nici slujbe, ierarhi, slujitori ai mișcării numite Ecumenism; și nici dogme și canoane ale vreunei religii cu astfel de nume; și nici un alt Hristos al lor propriu, întemeietor de "credință", "religie" și "Biserică" ecumenistă.

4. Nu este "religie", "cult", "confesiune", "Biserică", fiindcă dorința Ecumenismului este tocmai aceea de a stăpâni orice formă de cult și religie, iar nu de a fi credincios și închinător al vreunei confesiuni ori "biserici", arătând astfel că nu crede în nimic și e dușman al religiei / credinței de orice fel, oricum s-ar numi și de oriunde ar veni.

Se roagă și se închină ecumeniștii lui Hristos, Maicii Domnului, Mucenicilor, Sfinților? Dar ortodocșii ecumeniști?

1. Nu, fiindcă pentru ei Hristos nu e Dumnezeu, Maica Domnului nu e Născătoare de Dumnezeu, Mucenicii sînt doar idealiști care, mînați de "nobile simțiri" umaniste, au murit pentru credință (nu pentru Hristos-Dumnezeu), iar Sfinții nici nu există cu adevărat (doar în ortodoxie), ci au fost numiți astfel de preoții Bisericii, după criteriile dictate de interese ascunse și necurate.

2. Ortodocșii ecumeniști se roagă (și) lui Hristos, (și) Maicii Domnului, (și) Mucenicilor, (și) Sfinților (încă), acceptînd însă înșelări ce se împotrivesc Sfinților Bisericii și lui Hristos: dumnezei ai altor "credițe", "sfinți" ai altor "religii", slujbe ale altor "confesiuni", altare ale altor "biserici", "mîntuiri" ale altor "culte", erezii prin care vădesc neîncredere în dreapta-credință a Bisericii, prin harul Sfîntului Duh călăuzită.

Se închină ecumeniștii la Sfânta Cruce, la icoane, la Sfintele moaște? Dar ortodocșii ecumeniști?

1. Nu, fiindcă pentru ecumeniști Sfânta Cruce e doar unealtă de schingiuire, groaznică și înfricoșătoare, pe care a fost răstignit un pămîntean numit Hristos, unealtă ce nu aduce desfătări și bucuri, confort, relaxare și mulțumire, nu încîntă, nu distrează, nu bine-dispune, ci dimpotrivă, făgăduiește multă oboseală, supărare, deranj, stress, răni și dureri, sînge și sudoare, tot ceea ce e foarte neplăcut pentru omul ecumenist, iubitor de viață lungă și liniștită.

2. Nici la icoane nu se închină ecumeniștii, fiindcă după mintea lor, dacă cei din icoane nu sînt sfinți, cum ar putea fi icoanele sfinte, deci "bune" de închinat la ele?

3. Sfintele moaște sînt privite de ecumeniști ca "fenomene paranormale" ivite în urma unor "capacități extrasenzoriale" (nu minuni prin care lucrează puterea lui Hristos în cel drept-credincios, neprieten cu ereticii și apostatații) ale firii omenești, posibile în oricare religie.

4. Sfintele moaște sînt numite de ecumeniști "relicve magice", confundate cu talismanele și amuletele care poartă noroc și te apără de rele.

5. Neputrezirea sfintelor moaște, raționaliștii ecumeniști o golesc de sfințenie prin hule împotriva Sfîntului Duh și argumente atee, precum: "factorii atmosferici", "mediu lipsit de oxigen", "climă uscată", "sol pietros", etc., blasfemii care țintesc direct în Hristos și Ortodoxie.

6. Ortodocșii ecumeniști, în schimb, procedează altfel decît ecumeniștii nebotezați în Ortodoxie: ei se închină și Sfintei Cruci, și icoanelor, și sfintelor moaște (gîndind însă la fel de "științific" și eretic despre minunile Sfintei Cruci și ale icoanelor, și despre neputrezirea sfintelor moaște) din obișnuință și din convinderea că "așa trebuie", că "așa e bine și frumos", din oficială evlavie, neexagerînd însă cu aceste "superstiții și fanatisme".

Ce legătură există între Hristos și Ecumenism?

1. Nu există, nici nu poate exista vreo legătură între Hristos și Ecumenism, fiindcă Hristos are doar un singur chip, și cere să ne închinăm doar Lui. Ecumenismul însă are mai multe fețe, mai mulți "dumnezei" cerînd să ne închinăm lor. Hristos vrea mîntuirea omului numai în adevăr. Ecumenismul vrea mîntuirea omului și prin minciună. Hristos spune să ne închinăm doar adevăratului Dumnezeu; Ecumenismul ne îndeamnă către toate plăsmuirile omenesc-drăcești poreclite "dumnezei".

2. Hristos a lăsat ca Apostoli ai Bisericii (doar) pe ai săi ucenici; Ecumenismul, dimpotrivă, ne spune că toți ucenicii satanei, vrăjmași ai lui Hristos, adunați în toate "religiile", "cultele", "confesiunile" și "Bisericile" sînt "apostoli" ai "adevărului".

3. Hristos ne-a lăsat o singură Evanghelie, Ecumenismul ne oferă însă mai multe: Talmudul, Coranul, Vedele, și toate ereziile adunate în manualele de ocultism, magie, vrăjitorie.

Cine sînt ecumeniștii?

1. Toți cei (ortodocși și neortodocși) care urăsc adevărul (cu știință ori fără), hulind dumnezeirea lui Hristos (numai a lui), așezîndu-L între "profeți", "inițiați", magi, ocultişti, "iluminați", vrăjijtori, "mari oameni de seamă" etc.
2. Toți cei ce se îndoiesc de sfințenia Bisericii, de adevărul Bisericii, de adevărul Evangheliei, de faptul că Hristos e unicul Dumnezeu adevărat.
3. Toți cei ce cred și spun că mîntuirea nu e (doar) în Biserica Ortodoxă, ci în toate așa-zisele "Biserici".
4. Toți cei ce nu cred că Biserica e numai una.

Ce cred și spun ecumeniștii despre blestemele, anatemele și afuriseniile date de Sfinți tuoror "Bisericilor", "cultelor" și "confesiunilor" (care au fost, sînt și vor fi). Dar ortodocșii ecumeniști?

1. De obicei evită aceste subiecte, ori spun că acei "oameni" (nu Sfinți) sunt cei care au hotărît sfintele canoane ale Bisericii s-au purtat așa, fiind

determinați de: "interese de castă", "prozelitism religios", "dorința de dominare și expansiune", "ambiiții politice" etc.; nu pentru că ar fi fost, însuflați de Duhul Sfânt, purtători ai adevărului dumnezeiesc.

2. Ecumeniștii nu cred că Însuși Hristos, prin gura Sfinților Săi, este Cel ce afurisește, blestemă și dă anatemei orice "religie", "închinare", "cinstire" și "slujire" în afara credinței apostolice, credința ortodoxă.

3. Ecumeniștii nu cred că blestemele, anatemele și afuriseniile au putere adevărată, deplină, lucrătoare; că aceste legări și pecetluiri duhovnicești despart cu adevărat de mîntuire, de Rai, pe hulitorii lui Hristos și ai Bisericii.

4. Ecumeniștii cred și spun că blestemele, anatemele și afuriseniile sînt simple convenții bisericești, "intimidări" și "abuzuri ale popilor", ce trebuiesc înlăturate în scopul "reconcilierii" și al "comuniunii ortodoxiei cu ereticii și păgînii".

5. Ortodocșii ecumeniști nu cred că blestemele, anatemele și afuriseniile (mai) sunt valabile și astăzi. Cu alte cuvinte, ei dau de înțeles că astăzi cei recunoscuți de Sfinții Părinți ai Bisericii

"păgâni", "eretici", "apostați", nu ar mai fi aceiași "păgâni", "eretici" și "apostați" ca atunci, (avînd încă aceleași rînduieli); că astăzi Biserica nu mai are dușmani, ci doar prieteni, că astăzi Biserica nu mai trebuie apărată de nimeni din afara ei. De ce cred așa? Fiindcă minciuna reconcilierii, adică trădarea și vinderea lui Hristos a devenit: dogmă, canon, lege, "adevăr" și "dreptate" (ortodox-ecumenistă) pentru oficialitățile Bisericii.

6. Ortodocșii-ecumeniști cred că blestemele, anatemele și afuriseniile sînt: "regretabile erori", "greșeli ale istoriei", "mărturii ale extremismului fanatic", "fapte nechibzuite", "atitudini pripite". Aceste considerații fac pe ortodocșii-ecumeniști să reconsidere, să înnoiască și să schimbe hotărîrile, dogmele și canoanele - primite de către Sfinții Părinți prin dumnezeiasca descoperire a Sfîntului Duh, lăsate de aceștia Bisericii - prin semnarea unor tratate și acorduri comune între ortodocșii apostatați, eretici și păgâni închinători la zei.

De ce Sfinții Părinți au dat asupra ereticilor blesteme, anateme și afurisenii?

1. Pentru a apăra Ortodoxia de orice erezii, adică reconsiderări, înnoiri și schimbări ale învățăturilor curate și nemincinoase cuprinse în dogmele și canoanele Bisericii, ca de pildă: Sfânta Treime, Nașterea, Răstignirea și Învierea Mântuitorului; Maica Domnului, Apostoli și Sfinți, moaște, Cruce, icoane; judecată, mântuire, Rai și iad, păcate, diavoli etc. Care înnoiri / erezii lasă Biserica fără Adevăr, fără Hristos.

2. Pentru a apăra Ortodoxia tocmai de ceea ce ierarhii, preoții și teologii părut ortodocși refuză să o mai apere: de "concilieri" și "reconcilieri", de "înfrățiri" și "simbioze", de "adevăruri comune" și "interferențe doctrinare", "intercomuniune confesională" și "eforturi comune" și "viziune pluralistă" etc., toate de fapt fețe ale ereziilor, multiple forme elegante și viclene ale uneia și aceleiași fapte: lepădarea de Hristos Mântuitorul și de Biserica Sa.

Ce este blestemul, anatema, afurisenia?

Sfintele Soboare a Toată Lumea au folosit aceste legături de nedezegat numite anatemele pentru a stăvili eresul ce voia a sfâșâia turma lui Hristos. Aceste grozave blesteme aruncate asupra tuturor ereticilor ce stăruie în reaua lor credință sunt osândă veșnică, pogorârea de viu în iad și nevederea chipului lui Hristos la Judecată.

Cum se poate smeri un ecumenist? Dar un orodox-ecumenist?

1. Venindu-și în fire și recunoscînd că este în înșelare.
2. Părăsind încrederea în mai multe credințe și alegînd singura credință adevărată, Credința Ortodoxă.
3. Dorind să cinstească și să se închine singurului Dumnezeu adevărat: Iisus Hristos.
4. Botezîndu-se (pînă mai are timp) în Credința Ortodoxă.
5. Ortodoxul ecumenist se poate și el smeri într-

un singur fel: lepădîndu-se hotărît și curajos de ecumenism, arătînd tuturor că Ecumenismul este erezie și totodată cea mai subtillă și dușmănoasă adunare a oamenilor (și nu numai a lor) din cîte au fost vreodată împotriva adevărului și a Domnului Iisus Hristos.

6. Ortodoxul-ecumenist se mai poate smeri recunoscînd că se află în cea mai adîncă erezie pricinuitoare de moarte veșnică și sălășluire în iad, împreună cu: Iuda, Papa, Luther, Zwingli, Calvin, Confucius, Buddha, Mahomed etc., și toți ucenicii lor din veac și pînă astăzi.

Vor ecumeniștii să afle dreapta-credință?

1. Nu vor, fiindcă dacă ar afla care e dreapta-credință nu ar mai putea fi ecumeniști.

2. Nu vor, fiindcă dreapta-credință iubitoare de adevăr fiind ar vădi Ecumenismul că este iubitor de minciună (politeist).

3. Nu, fiindcă ei vor doar "dumnezei", iar nu numai Dumnezeu, Acesta fiind Hristos, singurul Ziditor, singurul Răscumpărător, singurul Izbăvitor.

4. Nu vor, fiindcă dreapta-credință făgăruiește Cruce, adică, suferință, durere, boală în lupta cu patimile, cu dracii și cu lumea; pe când Ecumenismul promite și înlesnește "pacea" tuturor pentru distracții, confort, bunăstare.

5. Nu, fiindcă nu vor să audă nimic drept și adevărat despre Hristos Dumnezeu.

Vor ecumeniștii să se (ne) mîntuiască? Vorbesc ei de mîntuire?

1. Nu vor să se mîntuiască (în viața de veci), ci doar să trăiască în pace, aici pe pămînt (în viața aceasta).

2. Nu vor, pentru că nu cred că (mai) este și altă viață în afară de aceasta.

3. Nu vorbesc de mîntuire, fiindcă pentru ei mîntuirea e doar o speculație a "popilor", o "poveste" pentru ortodocșii "neemancipați", "naivi" și "superstițioși", în nici un caz însă o realitate duhovnicească.

4. Nu vor să ne mîntuiască (nu pot), ci vor doar să fim ca ei și cu ei, adică împotriva lui Hristos.

Este Ecumenismul lucrare duhovnicească? Ce aflăm duhovnicesc în ecumenism? Care sînt roadele duhovnicești ale Ecumenismului?

1. Orice om care viețuiește trupește nu este duhovnicesc. La fel și Ecumenismul, dorind și căutînd cele trupești, legîndu-și credințele de cele ce cad sub simțuri, rămîne trupesc.

2. Cum ar putea fi duhovnicesc cel ce nu se închină Sfîntului Duh, cel peste care nu vine Duhul Sfînt și în care nu sălășluiește Duhul Sfînt, Dătătorul adevărului și dreptății, pe care nu-L primește Ecumenismul, acel Duh Sfînt pe care Apostolii L-au primit de la Hristos, Mucenicii L-au mărturisit, Apostoli și Mucenici, dar pe care Ecumenismul îi hulește.

Ce vor de la noi, simpli ortodocși, episcopii, preoții și teologii ortodocși-ecumeniști? Ce vor să facă în viitor din Ortodoxia Sfinților de Hristos purtători?

1. Să nu ne supărăm, nici să muștrăm pe careva, cînd vom vedea că în biserici ortodoxe slujesc: romano-catolici, greco-catolici, protestanți (baptiști, evangheliști, adventiști etc.), ba chiar

rabini, muftii, închinători la zei - la un loc cu preoți ortodocși.

2. Să nu ne războim cu predicatorii sectari și eretici ce propovăduiesc prin sate și orașe împotriva Bisericii Ortodoxe, pentru a nu afecta relațiile Bisericii cu celelalte "culte" și "confesiuni".

3. Să ne "modernizăm" credința noastră ortodoxă și să gândim că noi și toți ceilalți putem crede în orice și în orișicine, botezându-ne, cununându-ne și înmormântându-ne orișunde: în lăcașuri catolice (papistașe), în sinagogi, în moschei, în temple.

4. Să ne împărtășim de la orice săvârșitor de "ceremonii religioase", gândind că și el e "preot" și că "serviciul", "slujirea" lui e tot slujbă, fiindcă și capiștea lui ar fi "biserică" ce ar aparține tot unei "credințe".

5. Să credem că toate "religiile" duc la Hristos (oricum L-ar numi popoarele în limba lor și orice ar gândi despre El), că mântuirea este una și aceeași pentru toți, dar fiecare în credința sa, însă toți vor fi cu Hristos în veșnicie, în felul religiei lui.

6. Să nu ne supărăm, nici să muștrăm pe preoți, stareți, episcopi, teologi, când vedem că aduc în Biserică învățături străine Ortodoxiei, că pun rînduieli noi în Biserică, rînduieli pe care nu le-au avut părinții noștri.

7. Vor ca Ortodoxia să nu mai fie ortodoxă, credința să nu mai fie (și) dreaptă, Biserica să nu mai fie Biserică, numindu-se însă tot "Biserică"; preotul să nu mai fie (doar) preot, ci funcționar angajat al Statului, numindu-se tot "preot"; și așa, cu tot ce există în Ortodoxie, schimbîndu-se după principiul: "Lasă învelișul, schimbă miezul!"

8. Vor ca pe viitor ortodoxul - avînd o ortodoxie ecumenistă, în care nu e chin, nu e pătimire, nu e osteneală, nici mucenicie, adică nimic din viețuirea aspră a Sfinților - acesta deci să nu se mai poată mîntui.

9. Vor o ortodoxie ecumenistă, în care călugării, preoții și toți creștinii să nu aibă curajul, nici rîvna Sfîntului Prooroc Ilie, nici asprimea (atît către sine, cît și față de păcatele lumii) a Sfîntului Ioan Botezătorul care: muștrau, certau, amenințau, strigau, îndreptau, tulburînd,

deranjînd și supărînd pe toți rătăciții, indiferent de rang și breaslă.

10. Vor ortodoxie-ecumenistă, în care toți (preoți, călugări, popor) să nu mai aibă simplitate, neagonisire, smerită cugetare, liniștire duhovnicească, ci locul acestor să fie luat de: educație, cultură, știință, tehnică, progres, industrie etc., ce duc la părere de sine, înălțarea minții, trufie, iubire și nădejde în cele pămîntești, necredință și nedorire de cele veșnice, trîndăvie duhovnicească și trupească, credința că toate cele ce se văd nu sînt deșertăciune, fapte ce aduc tulburare peste mănăstiri, sate și orașe.

11. Vor o Ortodoxie: fără mănăstiri, fără călugări, fără pustnici, fără nevoitori, fără preoți, fără sfinți, fără evlavie, ci doar imitații și imitări a ceea ce a fost cîndva viața cu adevărat duhovnicească în mănăstiri.

12. Vor o Ortodoxie în care nimeni să nu (mai) cunoască, nici să vorbească în chip ortodox despre Sfînta Evanghelie, viețile și scrierile Sfinților, învățăturile Bisericii.

13. Vor o Ortodoxie în care nimeni să nu (mai)

gîndească și grăiască precum Sfinții cei de demult, și totodată nimeni să nu săvîrșească faptele lor.

14. Vor o Ortodoxie în care nimeni să nu îndrăznească a spune că toate "confesiunile", "cultele", "credițele" și "Bisericele" sînt erezii care vin de la draci și duc tot la draci, adică în iad, cum ar fi spus Dreptul Moise, Sfîntul Ilie cel mult rîvnitor, și neîmblînzitul Prooroc Ioan Botezătorul.

15. Vor o Ortodoxie fără lipsuri și nevoi, sudoare și sînge, în care nimeni nu moare poftelor lumii, decît doar cei recalcitranți, nesupuși, gălăgioși; o ortodoxie comodă pentru trîndavi și slugarnici.

16. Vor o Ortodoxie în care toți cei ortodocși dup chipul cel vechi al Ortodoxiei vor fi scoși în afara legii, scoși din Biserică, și prigoniți de ortodocșii-ecumeniști, care vor acapara Biserica, făcînd din ea un sistem de opresiune polițienesc și dictatorial.

17. Vor să ne unim cu minciuna împotriva lui Hristos, a Sfinților și a Bisericii, pentru a nu mai

fi ortodocși, adică "extremiști", "șovini" și "fanatici".

18. Vor ca toți ereticii și păgînii să fie înșelați în toate chipurile, pentru a nu deveni ortodocși.

Ce (ne) spune Ecumenismul despre: părerea de sine, iubirea de sine, mîndrie, slavă deșartă, lene, mînie, cleveteală, disprețuirea, defăimarea și judecarea aproapelui, înșelare, hulire, lepădarea de dreapta-credință și alte păcate sufletești?

1. În gîndirea ecumenistă "pacea" și "reconcilierea" între "religii" sînt singurul mod de a fi în regulă cu Dumnezeu, păcatele nefiind considerate păcate, ci: "firești necesități", "întîmplări", "hazard" etc., cel mult "erori" neglijabile, greșeli cărora oricum nu le poți sta împotriva, fiindcă sînt "etape ale vieții" și "trepte spre cunoaștere".

2. Fiind o societate a "toleranței" pacifiste, o nebuloasă anarhie - un comunism religios, fără opreliști dogmatice (ca în Ferma animalelor de George Orwell, ori societatea creștinismului ateu a Marelui Inchizitor, bine descrisă de Dostoievki)

- ecumenismul îngăduie și promovează o morală liberală, înșelată și înșelătoare, o religie social-umanistă, în care fiecare gîndește ce vrea, spune ce vrea, se închină cui și cum vrea, în care nimeni și nimic nu e sigur, nimeni nu e el însuși în propria credință pentru a putea pricepe unde este păcătuire, faptă păcătoasă.

3. Ecumenismul nu spune nimic niciodată despre păcate, pentru că nu crede că în om sînt păcate, fapt pentru care nici nu pomenește de înfrînare, pătimire și luptă cu: părerea de sine, iubirea de sine, mîndria, slava deșartă, lenea, mînia, cleveteala, disprețuirea, defăimarea și judecarea aproapelui, înșelarea, hulirea, lepădarea de dreapta-credință etc., păcate împotriva cărora nici nu a hotărît rînduieli și opreliști.

Acestea sînt o parte din motivele pentru care ortodocșii de astăzi se lasă ispitiți de dulcele trai ecumenist, bucurie a trîndavilor și pace a fricoșilor.

Ce (ne) spune Ecumenismul despre fumat, beție, înjurături, iubirea de argint, hoție, curvie, perversiuni sexuale, împreunări cu rudenii și dobitoace, abort, întrebuițarea metodelor anticoncepționale, pe care Hristos și Biserica le consideră păcate trupești?

1. Dacă Ecumenismul ar crede că ceva în lume poate fi numit "păcat", că ceva sau cineva ar fi împotriva lui Hristos, atunci, Mișcarea Ecumenistă ar fi hotărît o pravilă cu niște rînduieli în care (ne) ar fi arătat: ce este păcatul, cum lucrează în om, cum îl făptuiește omul, dacă și cum se poate omul lupta cu păcatul, de unde și de la cine vine păcatul.

2. Dacă ar crede că în lume există păcat, Ecumenismul ar ști că există înșelare și, odată cu aceasta, că există un tată al înșelării, numit diavol. De aici, Ecumenismul ar pricepe clar cine e "părintele păcii", "reconcilierii", "integrării", promise popoarelor, fără a se pomeni însă cît de puțin despre păcatele fiecăruia în parte, de lupta personală cu păcatele proprii și cu diavolul, de judecata particulară și de mîntuirea personală.

3. Ecumenismul nu (ne) spune nimic despre nici un păcat, fiindcă nu crede că în lume există păcat

și diavol, că (undeva) există mîntuire și viață veșnică. Prin aceste negări, Ecumenismul ne arată că e ateu, că a adus lumii o nouă religie: religia atee, cu credință atee.

Există spovedanie, iertare și dezlegare de păcate în erezia numită Ecumenism?

1. Nimic din toate acestea nu există în Ecumenism, pentru că nu există păcătoși, și atunci nici trebuință de spovedanie, iertare și dezlegare a păcătoșilor.

2. Fiindcă nu crede și nu se închină (doar) lui Hristos, Singurul în numele Căruia omul (botezat ortodox) poate fi spovedit, iertat, dezlegat. E firesc ca Ecumenismul să nu aibă în legislația sa nici Taina Spovedaniei, precum nici celelalte Sfinte Taine trebuincioase mîntuirii nu le are.

3. Spunînd omului că nu are păcat, Ecumenismul lasă pe toți să păcătuiască, însă fără să ierte pe cineva, pentru că neavînd putere și sfințenie de sus, nici nu poate ierta. Așadar Ecumenismul nu iartă pe nimeni.

Ce (ne) spune Ecumenismul despre draci și îngeri? Dar despre iad și Rai?

1. Ne spune că există doar niște "conștiințe universale", "ființe luminoase", "entități cosmice" avînd "corpuri eterice", fără să se precizeze clar și cine sînt, de unde vin, ce vor de la noi, ce legătură au cu viața aceasta și cu viața veșnică, ce legătură au cu mîntuirea noastră.

2. Ne spune că aceste "ființe astrale" nu se deosebesc unele de altele în lucrări și scopuri, că sînt mai presus de bine și de rău, că fac numai bine tuturor.

3. Spunînd că toți îngerii sînt buni, îndepărtează pe ortodocși de duhul priceperii și al deosebirii, de trezvie și prudență față de orice apariție cosmică, încurajînd astfel în om și în lume duhul înșelării, lăsîndu-i pe toți sub voia și puterea diavolilor.

4. Nespunînd nimic despre deosebirea dintre îngeri și diavoli, Ecumenismul întreține confuzia și superstiția prin "credințe", "ritualuri" și jertfe în care sînt adorate duhuri. De asemenea, înșeală pe om, încredințîndu-l că duhurile sînt niște "stări", "energii mentale" abstracte și impersonale, un fel

de minți bezmetice rătăcind în văzduh, între care Hristos n-ar fi decît o altă minte dintre cele mai evolute, oarecum egală aceloră (după unii), un fel de duh major, mai mare și mai important, însă tot duh, iar nu Însuși Dumnezeu. Urmarea acestor erezii: nefrica de Dumnezeu, nefrica de draci și iad, necredința că omul are fapte rele și păcate, necredința că va fi judecat și răsplătit pentru faptele sale.

5. Nici despre iad și rai Ecumenismul nu (ne) spune nimic, fiindcă, dacă nu sînt diavoli și păcătoși așteptîndu-și răsplata păcatelor, de ce ar exista însuși iadul?

6. Dacă nimeni nu e sfînt în urma vreunor lupte cu păcate, păcătoși și draci, la ce ar exista Raiul?

7. Fiindcă nădejdea ecumeniștilor nu e mîntuirea (în Hristos, în Care nu cred), ci o oarecare nirvanică izbăvire a tuturor oamenilor prin unirea (origenist-hinduistă) cu "absolutul" (un fel de "minte universală", "conștiință cosmică", de care nu ești socotit om, ci un fel de moluscă ștearsă și tîmpă, la dispoziția destinului), atunci salvarea lumii e adăugarea ei la "absolut",

întregirea acestui "absolut" de către oameni, teoria iadului și raiului nemaifiind de trebuință.

Ce (ne) spune Ecumenismul despre Hristos și Maica Domnului?

1. Că nu doar Hristos și Maica Domnului ne mântuiesc.

2. Că Hristos nu este Dumnezeu.

3. Că nu e bine să ne închinăm doar Mântuitorului, Maicii Domnului și Sfinților.

4. Că Hristos nu a lăsat lumii vreo Biserică întreagă și adevărată.

5. Că nu numai în Hristos omul ajunge sfânt.

6. Că te poți boteza, cununa, înmormînta și întru alți "dumnezei".

7. Că Hristos e un duh superior, un spirit evoluat și desăvârșit.

8. Că tot ce a făcut și a spus lumii e egal cu învățăturile și faptele marilor "învățători",

"inițiați" și "ilumiinați" ai istoriei, nefiind cu nimic mai presus de acești înșelați.

9. Despre Maica Domnului, Ecumenismul minte, spunându-ne că nu s-a proorocit despre ea de oamenii lui Dumnezeu, că nu a fost aleasă între femei, că nu a născut pe Dumnezeu, că nu a rămas fecioară, că nu a pățimit pentru lume, că nu s-a înălțat la ceruri, că nu trebuie să o cinstim, că e la fel cu oricare femeie, că nu ne mîntuiește.

Ce spun ecumeniștii despre Sfinți și sfințenie?

Despre Sfinți și sfințenie, ecumeniștii mint, spunînd:

1. Că sfințenie și Sfinți are orice "cult", nu doar Biserica lui Hristos.

2. Că toți "inițiații" și "ilumiinații" trebuie citați, studiați, ascultați și crezuți, pentru că și ei sînt "sfinți".

3. Că faptele, viețuirea și cuvintele Sfinților nu trebuiesc neapărat cunoscute, crezute, urmate și trăite.

4. Că sfințenia nu e singura cale adevărată și neînșelată după care oamenii se vor mîntui.
5. Că sfințenia e o superstiție populară și convențională a Bisericii și a oamenilor simpli, că e relativă.
6. Că Sfinții au fost oameni ca noi, puțin deosebiți (nu neapărat), cu "puteri paranormale", deopotrivă cu ocultistii, pentru care lumea i-a numit "sfinți".
7. Că oricine poate fi sfînt prin înzestrare și exercițiu, prin voință și curaj.
8. Că Sfinții erau de fapt persoane cu "tulburări psihice", avînd predispoziții spre mizantropie, autism, pesimism și ipohondrie, incapabili de integrare în societate.
9. Că sfințenia nu vine doar prin Hristos.
10. Că de fapt nimeni n-a fost cu adevărat sfînt.

De ce există ortodocși-ecumeniști?

1. Fiindcă nu cunosc și nu iubesc Biserica și rînduiala ei.
2. Fiindcă nu vor să pătimească pentru Ortodoxie, luptînd cu ereticii.
3. Fiindcă nu vor să știe de viețuirea ortodoxă.
4. Fiindcă se sfiesc și se tem de părerile majorității.
5. Fiindcă nu cred în Judecata de apoi și în viața veșnică.
6. Fiindcă nu cred că cei ce leapădă (în parte sau în întregime) ceva din dogmele, canoanele și rînduiala Bisericii vor merge în iad, chinuindu-se veșnic.
7. Fiindcă cred și spun că scrierile Sfinților sînt "vechi", "prăfuite", "depășite", că "noi trăim alte vremuri".
8. Fiindcă gîndesc și cred mai mult în unirea tuturor religiilor decît în păstrarea dreaptă,

curată și neamestecată a credinței ortodoxe, cu oricâte jertfe.

9. Fiindcă gîndesc și cred că oamenii și Ecumenismul sînt chemați să rezolve unitatea Bisericii (necrezînd că aceasta e întreață de la Hristos), iar nu Sfinții.

10. Fiindcă nu cred că Biserica adevărată e alcătuită doar din cei botezați în dreapta credință, adică ortodocși.

11. Fiindcă nu cred că Ortodoxia nu e omenească, nu e din lumea aceasta, nu e de la oameni, nu poate fi supusă și dirijată de minți omenești și interese lumești.

12. Fiindcă nu pricep că Ortodoxia nu e organizație, societate, ligă, fundație, asociație, club etc., formațiuni cu scopuri, activități și legislații lumești, fondate de oameni supuși schimbării și pătimirii.

13. Fiindcă fac din Ortodoxie (care e în afara oricărui țel lumesc, fie el oricît de "bun", "pașnic", "nobil", "comunitar" și "social") punte de relații, înțelegere și prietenie, religioasă și socială.

14. Fiindcă gîndesc și cred că Ecumenismul le va aduce pacea și tihna, că le va ocroti frica și trîndăvia.

15. Fiindcă, neputînd renunța la confortul și prosperitatea trădării Ortodoxiei, promise de ecumeniști, nu primesc să-și pună viața pentru Biserică și să moară în chinuri.